

2010:16 **Interpellation av Tomas Rudin (s) om ökande klyftor på Stockholms arbetsmarknad**
Dnr 331-459/2010

Arbetslösheten är olika fördelad mellan Stockholms stadsdelar. I Rinkeby-Kista, där den är som högst, är andelen arbetslösa mer än tre gånger så hög som på Norrmalm, där den är som lägst.

Vad som är särskilt illavarslande är att det också är de redan hårdast drabbade stadsdelarna som råkat mest illa ut i konjunkturedgången. Statistik från USK visar att arbetslösheten har ökat med runt 30 procent i Spånga-Tensta, Hässelby-Vällingby, Skärholmen och Rinkeby-Kista, mellan oktober 2006 och oktober 2009. Samtidigt ligger ökningarna på några få procent i många av de stadsdelar där den var låg redan från början. På Södermalm har arbetslösheten till och med minskat med 10 procent.

Det är inte bara arbetslöshetstalen som är illavarslande. Statistik över förvärvsfrekvensen mellan olika stadsdelar visar på enorma klyftor. I Spånga-Tensta, Skärholmen och Rinkeby-Kista har bara runt 50 procent av den vuxna befolkningen (16-64 år) sysselsättning. Det kan jämföras med vissa innerstadsdelar där sysselsättningsfrekvensen närmar sig 80 procent.

Det finns tydliga tecken på att det är de redan värst drabbade stadsdelarna som får ta den hårdaste smällen under nuvarande lågkonjunktur. Mot bakgrund av detta vill jag ställa följande frågor:

1. Vilken beredskap har staden för att förhindra att lågkonjunkturen ökar klyftorna i Stockholm ytterligare?
2. Vilka åtgärder kommer majoriteten att vidta för att säkerställa att sysselsättningen höjs i de stadsdelar där den är som lägst?

Stockholm den 22 februari 2010

Tomas Rudin